

Terugbetaling van btw-tegoeden

Elke btw-plichtige dient maandelijks of driemaandelijks zijn btw-aangifte in. Normaal gezien moet hij dan een bedrag aan btw betalen aan de overheid. In bepaalde omstandigheden (uitzonderlijk, maar soms ook structureel) kan er ook een btw-krediet bestaan, waarbij de btw-plichtige meer btw terugkrijgt dan hij moet betalen.

In de regel wordt het btw-krediet overgedragen naar een volgende aangifteperiode. Onder bepaalde voorwaarden en in bepaalde gevallen kan de btw ook worden terugbetaald. De btw-belastingplichtigen die maandelijks indienen en die structureel een btw-krediet creëren, kunnen een vergunning vragen voor maandelijks teruggave.

In 2016 heeft de FOD Financiën zo ruim 13 miljard euro btw terugbetaald. Het Rekenhof heeft onderzocht of de FOD Financiën de procedure van terugbetaling van btw-kredieten zo kan organiseren dat de Schatkist geen inkomstenverlies lijdt en ook de belastingplichtigen geen nadeel lijden. Er werd ook nagegaan in hoeverre de procedure de eerlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtigen waarborgt.

Het Rekenhof stelde vast dat de FOD Financiën door gerichte controles op basis van risicoanalyse garandeert dat de terugbetaling van btw-kredieten voor de Schatkist geen financieel nadeel oplevert. Zij voert een in opzet goed risicobeleid.

De feedback aan TACM, de centrale dienst die de controles aanstuurt, en het bijhouden van de elektronische dossiers door de lokale controlediensten kunnen nog worden verbeterd. Ook is er te weinig transparantie tussen TACM en de lokale controlediensten. Dat belemmert de efficiëntie van de controles en remt een vlotte communicatie vanuit de controlediensten af. Om het risicobeheer optimaal te laten renderen, beveelt het Rekenhof aan de kwaliteit van de elektronische dossiers en de feedback nauwgezetter te bewaken en de transparantie tussen de diensten te verhogen.

De gelijke behandeling van de belastingplichtigen die een vergunning voor maandelijks terugbetaling willen verkrijgen of behouden is niet altijd gegarandeerd. Bepaalde controleteams voeren immers een 'gedoogbeleid' voor bedrijven die de minimumnormen niet halen, terwijl andere kantoren strenger zijn. Om gelijke behandeling van die belastingplichtigen te garanderen, beveelt het Rekenhof aan daarvoor eenvormige richtlijnen uit te werken.

Om de fiscale balans, het systeem van schuldvergelijking tussen alle fiscale en bepaalde niet-fiscale schulden en tegoeden, optimaal te laten renderen, moeten nog een aantal problemen worden opgelost met betrekking tot de integratie van de bestaande databanken en de beschikbaarheid van de gegevens in real time. Het Rekenhof is van oordeel dat de FOD bij de ontwikkeling van nieuwe databanken meer rekening moet houden met het uitwisselen van informatie met de bestaande databanken.

De minister van Financiën heeft in zijn antwoord op de audit meegedeeld dat hij geen beleidsmatige opmerkingen heeft toe te voegen.

INHOUD

Hoofdstuk 1

Inleiding	4
1.1 Situering	4
1.2 Financieel belang	5
1.3 Onderzoeksvragen en -normen	5
1.4 Onderzoeksmethoden	6
1.5 Juridisch kader	7
1.5.1 Algemene regeling: trimestriële teruggave	7
1.5.2 Bijzondere regeling: maandelijkse vergunning	8
1.5.3 Elementen die de terugbetaling (gedeeltelijk) beletten	8

Hoofdstuk 2

Fiscaal controlebeleid	10
2.1 TACM en de controlediensten	10
2.2 Pertinent risicobeheer	10
2.3 Onderbouwde selectiepolitiek	12
2.4 Behoorlijke en gelijke behandeling	13
2.5 Redelijke zekerheid over verschuldigde bedragen	14
2.6 Correcte en tijdige betaling van btw-tegoeden	15

Hoofdstuk 3

Vergunningen voor maandelijkse teruggave	16
3.1 Ratio legis van de vergunning	16
3.2 Pertinent risicobeheer en een gelijke behandeling	17
3.3 Onderbouwde selectiepolitiek	18
3.4 Redelijke zekerheid over verschuldigde bedragen	20

Hoofdstuk 4

Fiscale balans en terugbetalingsprocedure	21
4.1 Pertinent risicobeheer	21
4.2 Behoorlijke en gelijke behandeling	22

4.2.1	Niet betwiste btw-schuld: de aanwending en de schuldvergelijking	22
4.2.2	Betwiste btw-schuld: de inhouding	24
4.3	Correcte en tijdige betaling van btw-tegoeden	25
Hoofdstuk 5		
Conclusies en aanbevelingen		26
5.1	Conclusies	26
5.1.1	Bestaat er een redelijke zekerheid dat de terugbetaalde bedragen ook terecht verschuldigd zijn?	26
5.1.2	Hanteert de administratie hiertoe een pertinent risicobeheer?	26
5.1.3	Voert de administratie een onderbouwde selectiepolitiek?	26
5.1.4	Garandeert de administratie een behoorlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtigen?	27
5.1.5	Garandeert de administratie een correcte en tijdige betaling van de tegoeden aan de belastingplichtigen zodat er geen intresten hoeven te worden betaald?	27
5.2	Aanbevelingen	27
Bijlage		
Brief van de Minister van Financiën		29

HOOFDSTUK 1

Inleiding

1.1 Situering

Maandelijks of driemaandelijks dient elke (gewone) btw-plichtige zijn btw-aangifte in. In normale omstandigheden moet hij dan een bedrag aan btw betalen aan de overheid. Hiertoe gebruikt hij een rekening-courant (R/C)¹. Een btw-plichtige genereert immers in de regel een meerwaarde bij zijn verkoop of productie, zodat hij meer btw die hij van zijn klanten ontvangt, moet afdragen dan hij btw moet betalen aan zijn leveranciers.

In bepaalde omstandigheden kan er ook een btw-krediet bestaan. Daarbij krijgt een btw-plichtige meer btw terug dan hij moet betalen. Dat kan een tijdelijke en uitzonderlijke situatie zijn, maar kan ook weerkerend het geval zijn.

Het tijdelijke en uitzonderlijke btw-krediet kan ontstaan door bijvoorbeeld:

- een tijdelijke stopzetting² of tijdelijke niet-facturatie;
- de geringe omzet van een beginnende onderneming;
- hoge investeringen op korte tijd bij een gevestigde onderneming;
- eenmalige facturatie van grote bedragen waarvoor uitzonderlijk om economische redenen een uitstel van betaling werd verleend.

In deze occasionele gevallen wordt het btw-krediet in de regel overgedragen naar een volgende aangifteperiode. Onder bepaalde voorwaarden en in bepaalde gevallen kan de btw ook worden terugbetaald.

Het btw-krediet kan ook structureel en weerkerend zijn, zoals in geval van:

- handelingen die de belastingplichtige verricht waarvoor een medecontractant de btw betaalt (verlegging van de heffing);
- bedrijven die voornamelijk vrijgestelde intracommunautaire leveringen of diensten verrichten;
- bedrijven die voornamelijk exporteren (buiten de EU);
- bedrijven die uitgaande handelingen hebben tegen een verlaagd tarief van bijvoorbeeld 6% btw (bv. voeding), maar die op vele inkomende facturen het gewone tarief van 21% btw moeten betalen.

In deze gevallen kunnen de btw-belastingplichtigen die maandelijks indienen, een vergunning vragen voor maandelijks teruggave.

¹ Een gewone btw-plichtige gebruikt een rekening-courant (R/C) bij de FOD Financiën waarmee hij zijn btw-verplichtingen kan volgen. Dit is een balansrekening waarop de tegoeden van een belastingplichtige en de schulden aan de FOD Financiën worden verrekend. Dit regime geldt echter niet voor bepaalde categorieën btw-plichtigen (occasionele btw-plichtigen, franchisegebruikers). Deze categorieën worden hier buiten beschouwing gelaten.

² Een definitieve stopzetting leidt tot afsluiting van de rekening-courant.

Bij de terugbetaling van btw zijn twee administraties van de FOD Financiën betrokken: de Algemene Administratie van de Fiscaliteit (AAFisc) en de Algemene Administratie van de Inning en de Invordering (AAIL). De buitendiensten van de AAFisc tellen een aantal Centra Kleine en Middelgrote Ondernemingen (Centra KMO) en Grote Ondernemingen (Centra GO). Binnen het merendeel van deze centra bestaat een Afdeling Beheer en een Afdeling Controle. Beide afdelingen zijn verder onderverdeeld in teams.

De AAFisc onderzoekt de rechtmatigheid van de aanvraag en de specifieke voorwaarden voor terugbetaling. Ze onderzoekt daarbij niet enkel de redenen waarom een tegoed is ontstaan, maar voert een ruimere controle uit. Wanneer de AAFisc oordeelt dat terugbetaling mag gebeuren, stuurt zij hiervan lijsten door naar de AAIL.

De AAIL verwerkt de terugbetaling en bewaakt daarbij in eerste instantie de 'fiscale balans'. Die geeft een overzicht van alle fiscale³ schuldvorderingen en schulden die de belastingplichtige heeft ten opzichte van de FOD Financiën. Met behulp van de fiscale balans gaat de AAIL na of een belastingplichtige met een tegoed geen openstaande btw-schulden heeft, geen andere fiscale schulden heeft, of er geen lopende onderzoeken, bewijzen of vermoedens van fraude tegen hem zijn, of er geen beslag is gelegd enz. Op basis van dit onderzoek beslist zij tot volledige, gedeeltelijke of niet-terugbetaling, en/of (gedeeltelijke) inhouding als bewarend beslag⁴.

1.2 Financieel belang

In het kader van de terugbetalingsprocedure werd in 2016 ruim 13 miljard euro teruggegeven aan de btw-plichtigen⁵. Dit resulteert in een totale netto-ontvangst van de btw van 28,5 miljard euro in 2016. Het financiële belang van btw-teruggave is dus zeer groot.

1.3 Onderzoeksvragen en -normen

Het Rekenhof heeft de procedure voor de terugbetaling van de btw-tegoeden onderzocht. Het gaat voor deze audit uit van de volgende onderzoeksvraag:

Is de administratie in staat de procedure van terugbetaling van btw-kredieten zo te organiseren dat er een redelijke zekerheid bestaat dat de Schatkist geen te vermijden inkomstenverlies lijdt en tegelijk ook de belastingplichtigen geen onterecht nadeel lijden?

Deze onderzoeksvraag valt uiteen in de volgende subvragen:

1. Bestaat er een redelijke zekerheid dat de terugbetaalde bedragen ook terecht verschuldigd zijn?
2. Hanteert de administratie hiertoe een pertinent risicobeheer?
3. Voert de administratie een onderbouwde selectiepolitiek voor de te controleren dossiers?

³ Recent ook niet-fiscale schulden en schuldvorderingen, en schulden en schuldvorderingen bij de Dienst voor Alimentatievorderingen en de RSZ.

⁴ Zie verder in hoofdstuk 4.

⁵ Binnen het totaalbedrag van ruim 13 miljard euro vertegenwoordigen de trimestriële terugbetalingen bijna 6 miljard euro en de maandelijkse terugbetalingen aan vergunninghouders ruim 7 miljard euro.

4. Garandeert de administratie een behoorlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtigen?
5. Garandeert de administratie een correcte en tijdige betaling van de tegoeden aan de belastingplichtigen zodat er geen intresten hoeven te worden betaald?

Deze vragen werden aan volgende normen getoetst:

- De AAFisc moet kunnen garanderen dat de terugbetaling van btw-kredieten voor de Schatkist geen financieel nadeel oplevert. Dat betekent dat ze een redelijke zekerheid heeft dat de 13 miljard euro die jaarlijks wordt terugbetaald ook terecht verschuldigd was.
- Alles controleren is niet haalbaar. De AAFisc moet daarom een afdoend risicobeheer voeren. Ze moet de nodige acties ondernemen om de risico's te voorkomen en op te sporen. Ze moet dossiers controleren op basis van een pertinente analyse van de aanwijzingen van problemen.
- De administratie moet de belastingplichtigen gelijk behandelen. De AAFisc moet garanderen dat belastingplichtigen die eenzelfde risico vertonen, evenveel kans hebben op een controle en dat bij die controle dezelfde aanpak wordt toegepast en dezelfde sancties opgelegd.
- De selectiepolitiek moet periodiek worden bijgestuurd op basis van de resultaten van de controles. De AAFisc moet daarom een feedbackmechanisme ontwikkelen om de selectie van de dossiers steeds verder te optimaliseren.
- De AAI moet de fiscale balans correct toepassen. Ze moet een eenvormige en eerlijke aanwending van de belastingkredieten waarborgen als er andere fiscale of niet-fiscale schulden openstaan of als er een vermoeden van fraude of onjuistheid is.
- De terugbetalingsdossiers moeten in een geïntegreerd proces worden verwerkt op basis van elektronische dossierbehandeling, zodat alle stappen in de procedure efficiënt kunnen worden opgevolgd en de rapportering wordt vergemakkelijkt.
- De AAFisc en de AAI moeten de tegoeden correct en tijdig aan de burgers betalen zodat de Staat geen intresten hoeft te betalen.

Concreet focust de audit op vijf taken die de AAFisc en de AAI uitvoeren:

1. de aansturing van de controles, de selectiepolitiek en de controlemodellen;
2. de controleacties van de Centra KMO en GO met betrekking tot de terugbetalingslijsten;
3. het toekennen van vergunningen voor maandelijkse teruggave en de tussentijdse controle van de toekenningsvoorwaarden ervan;
4. de controleacties in het kader van de fiscale balans;
5. de bestemmingen die uiteindelijk aan de btw-kredieten worden gegeven in het kader van de terugbetalingsprocedure.

1.4 Onderzoeksmethoden

In een voorbereidende fase bestudeerde het Rekenhof de volgende informatiebronnen:

- de wet- en regelgeving;
- de beschrijving van de risicoanalyse, de gebruikte controlemodellen, de meerjaren- en jaarplannen en de risicoprofielen;
- het cijfermateriaal van de gedane controles;
- de kwalitatieve informatie over de gedane controles;

- de resultaten van de controles in STIRCO⁶;

Het eigenlijke onderzoek gebeurde in eerste instantie aan de hand van interviews met leidinggevende ambtenaren van de AAFisc en AAI. De resultaten van de interviews en de analyse van de documenten werden afgetoetst bij een aantal lokale Centra KMO en GO en teams Controle verdeeld over het hele land.

Op basis van een eerste, oppervlakkige screening van de databanken van de FOD Financiën was het mogelijk een steekproef op te stellen, waarbij (at random) dossiers uit STIRCO en STIRON⁷ werden gevolgd vanaf de vaststelling van het belastingkrediet, over de selectie, de controle van de gerechtvaardigheid van de terugbetaling tot aan de effectieve terugbetaling van het belastingkrediet.

Op 13 september 2017 werden de resultaten van het onderzoek aan de FOD Financiën verzonden. Op 13 oktober 2017 heeft de FOD Financiën zijn opmerkingen meegedeeld. Die werden verwerkt in het ontwerpverslag dat op 6 december 2017 aan de minister van Financiën werd bezorgd. In zijn brief van 17 januari 2018 (zie bijlage) heeft de minister laten weten dat hij geen beleidsmatige opmerkingen toe te voegen heeft aan het verslag.

1.5 Juridisch kader

1.5.1 Algemene regeling: trimestriële teruggave

Als een btw-plichtige in zijn ingediende aangifte een uitdrukkelijke teruggave vraagt, het correcte rekeningnummer doorgeeft⁸ en het creditsaldo van zijn rekening-courant (R/C) aan de (onderstaande) minimumvoorwaarden voldoet, wordt het creditsaldo terugbetaald volgens de onderstaande regels⁹:

Tabel 1 - Trimestriële aangiftes

Indiening van de aangifte	Creditsaldo van de R/C	Uitbetaling na uitdrukkelijke vraag uiterlijk op
In het vierde trimester van het kalenderjaar	≥ 245 euro	31 maart van het volgende kalenderjaar
In een ander trimester van het kalenderjaar	≥ 615 euro	30 juni (eerste trimester) 30 september (tweede trimester) 31 december (derde trimester)

Bron: Rekenhof

⁶ Système de Traitement intégré Impôts et Recouvrement – Controle (Geïntegreerd verwerkingssysteem Belastingen en Invordering – Contrôle). Deze toepassing werd ontwikkeld voor het beheer van het controleprogramma en de digitalisering van het controledossier.

⁷ Système de Traitement Intégré Impôts et Recouvrement – Ondernemingen (Geïntegreerd verwerkingssysteem Belastingen en Invordering –Ondernemingen).

⁸ Dit hoeft niet telkens opnieuw, maar slechts éénmaal voorafgaand aan de eerste teruggave en bij elke latere wijziging van het rekeningnummer.

⁹ Art. 53, §1, eerste lid, 2° WBTW en art. 8-1, §2, eerste en tweede lid koninklijk besluit nr.4 van 29 december 1969 met betrekking tot de teruggaven inzake belasting over de toegevoegde waarde.

Tabel 2 - Maandelijke aangiftes (zonder vergunning)

Indiening van de aangifte	Creditsaldo van de R/C	Uitbetaling na uitdrukkelijke vraag uiterlijk op
In december van het kalenderjaar	≥ 245 euro	31 maart van het volgende kalenderjaar
Met creditsaldo in maart, juni of september	≥ 1485 euro	30 juni (aangifte van maart) 30 september (aangifte van juni) 31 december (aangifte van september.)

Bron: Rekenhof

Deze regels vormen het uitgangspunt voor het fiscaal controlebeleid. Dat komt aan bod in hoofdstuk 2.

1.5.2 Bijzondere regeling: maandelijke vergunning

Voor belastingplichtigen van wie de uitgaande handelingen grotendeels¹⁰ zijn vrijgesteld van btw, bestaat een bijzondere regeling. Het gaat dan vooral om uitgaande handelingen voor uitvoer of vrijgestelde intracommunautaire handelingen, voor (internationaal) vervoer en voor uitgaande handelingen waarvoor er verlegging van de heffing bestaat (bv. werk in onroerende staat, zoals bouw- en verbouwingswerken waarbij de heffing wordt verlegd naar de medecontractant), of voor belastingplichtigen die op inkomende handelingen het normaal btw-tarief betalen maar zelf factureren tegen een verlaagd tarief¹¹.

Deze belastingplichtigen kunnen een vergunning krijgen voor maandelijke terugbetaling als ze aan een aantal voorwaarden voldoen. Ze moeten hun aanvraag richten aan de teamchef van het team beheer KMO of GO. Als ze de vergunning hebben, kunnen ze bij een creditsaldo van minstens 245 euro terugbetaling krijgen op het einde van de tweede maand volgend op de aangifteperiode¹².

In hoofdstuk 3 wordt het vergunningenbeleid bekeken.

1.5.3 Elementen die de terugbetaling (gedeeltelijk) beletten

Tot 1 januari 2005 konden fiscale schuldvorderingen en schulden enkel worden verrekend of gecompenseerd als ze van dezelfde soort waren¹³. Een btw-krediet enkel kon dus enkel gebruikt worden om een btw-schuld te betalen.

Artikel 334 van de Programmawet van 27 december 2004¹⁴ heeft het mogelijk gemaakt, zonder enige formaliteit, een schuldvergelijking of aanwending te verrichten tussen een btw-schuld of een btw-tegoed en een schuld of tegoed van directe belastingen.

¹⁰ Namelijk als er 30 % of meer van de handelingen zijn vrijgesteld.

¹¹ Art. 8-1, §2, 3°, van KB nr. 4.

¹² Art. 8-1, §5, van het KB nr. 4.

¹³ Art 8-1, §3, tweede lid, van KB nr. 4.

¹⁴ *Belgisch Staatsblad*, 31 december 2004, 2^e editie.

In 2008 werd dit systeem uitgebreid tot alle fiscale en niet-fiscale schulden die de FOD Financiën int of invordert¹⁵. Intussen is het systeem ook uitgebreid tot de RSZ.

Daartoe ontwikkelde de administratie onder de naam '*fiscale balans*' een informaticatiepassing die per belastingplichtige een totaalbeeld geeft van alle kredieten en schulden ten overstaan van de administratie. Door de nieuwe regelgeving en de toepassing van de fiscale balans heeft de administratie aanzienlijk meer mogelijkheden om aanwending, schuldvergelijking of inhouding toe te passen.

In bovenstaande gevallen gaat het altijd om zekere, vaststaande (niet-betwiste) en opeisbare schulden. De administratie kan daarentegen de wettelijke schuldvergelijking¹⁶ en de aanwending van een btw-tegoed voor een btw-schuld¹⁷ niet gebruiken als de schuld betwist wordt of als ze twijfelt aan de gegrondheid van het tegoed. Dan rest de administratie enkel nog de mogelijkheid van een inhouding¹⁸.

Hoofdstuk 4 gaat dieper in op die mogelijkheden.

¹⁵ Artikel 194 van de Programmawet van 22 december 2008, *Belgisch Staatsblad*, 29 december 2008.

¹⁶ Het in december 2008 uitgebreide artikel 334 van de Programmawet van 27 december 2004.

¹⁷ Art 8-1 §3, eerste tot derde lid, van het KB nr. 4.

¹⁸ Art 8-1 §3, vierde en vijfde lid, van het KB nr. 4.

HOOFDSTUK 2

Fiscaal controlebeleid

2.1 TACM en de controlediensten

Sinds april 2012 stuurt de dienst Tax Audit en Compliance Management (TACM) van de AAFisc het fiscale controlebeleid centraal aan. In verschillende stappen reduceert de dienst het brede spectrum aan opgespoorde fiscale risico's tot een jaarlijks controlewerkplan voor de lokale controlediensten met een aantal concrete controleacties.

Voor elke controleactie werkt TACM risicoprofielen uit. Op basis daarvan maakt hij centrale selectielijsten met te controleren dossiers op. Voor elke controleactie stelt hij ook een verplichte controleaanpak op. Tot slot heeft hij ook voor al die taken een procesbeschrijving opgesteld.

Het Rekenhof heeft onderzocht of deze processen voldoende zijn uitgewerkt om ongefundeerde terugbetalingen te voorkomen en verschuldigde terugbetalingen tijdig uit te voeren. Het is ook nagegaan in hoeverre de processen een eerlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtige waarborgen.

In de volgende tabel wordt voor 2014, 2015 en 2016 het aantal btw-teruggavedossiers weergegeven die voor controle werden geselecteerd, en ook het aantal dossiers die niet voldoende risicovol werden geacht en zonder controle zijn terugbetaald. Ook wordt het financiële belang aangegeven.

Tabel 3 - Gecontroleerde tegenover niet-gecontroleerde trimestriële teruggaven

	Aantal dossiers			Teruggevraagde bedragen (in euro)		
	2014	2015	2016	2014	2015	2016
Gecontroleerd	43.890 (12%)	44.412 (12%)	38.464 (10%)	1.741.009.380 (31%)	2.083.241.437 (34%)	1.234.110.779 (21%)
Niet gecontroleerd	318.420 (88%)	321.337 (88%)	336.425 (90%)	3.825.997.450 (69%)	3.965.142.316 (66%)	4.633.439.097 (79%)
Totaal	362.310	365.749	374.889	5.567.006.830	6.048.383.753	5.867.549.876

Bron: Rekenhof op basis van gegevens van AAFisc

Op basis van de controle van een relatief klein aandeel van de dossiers, wordt niettemin een behoorlijk deel van de teruggevraagde bedragen afgedekt. De materialiteit van de controles lijkt dus voldoende gewaarborgd.

2.2 Pertinent risicobeheer

Het nieuwe fiscale controlebeleid van de AAFisc wordt gekenmerkt door een gerichte en selectieve aanpak op basis van een centraal aangestuurd risicobeheer.

De groepering van alle organisatorische taken in verband met fiscale controle in één centrale dienst (TACM) evalueert het Rekenhof in opzet positief. De AAFisc heeft in dit verband het ‘proces 17 – Risicobeheer’ opgesteld, dat tot doel heeft de fiscale risico’s of risicosectoren te identificeren, ze te analyseren en te omschrijven in risicoprofielen. Hiertoe werden volgende vier doelstellingen geformuleerd:

- identificeren en analyseren van bestaande risico’s en risicosectoren, risico-indicatoren en risiconiveaus;
- voor de doelgroepen juist aflijnen op welke manier de risico’s en risicosectoren vertegenwoordigd zijn;
- risicoprofielen ontwikkelen waarop de administratie zich in een voorbereidende fase al kan baseren om bijstandsprocedures en controleprogramma’s op te stellen;
- beschikken over een lijst van risico’s en risicosectoren die up-to-date is en gerangschikt in volgorde van belangrijkheid. Op basis van deze lijst stelt de AAFisc zijn jaarlijks en meerjarig actieplan op.

Het Rekenhof heeft de belangrijkste fasen in dit beheersproces en de bijhorende administratieve documenten en bestanden (risicoregister, meerjarenplan, controlejaarplannen) geanalyseerd en heeft vastgesteld dat de dienst TACM planmatig en met een logische methodiek werkt.

De dienst gaat voor de selectie van de controleacties uit van een uitgebreid risicoregister dat via diverse kanalen (zowel top-down, als bottom-up) en vanuit allerlei invalshoeken (dus niet enkel op basis van fiscale gegevens) kan worden aangevuld.

Doordat het beheerscomité van de AAFisc de belangrijkste stappen in de selectieprocedure expliciet valideert, wordt het topmanagement (top-down) bij de uitstippeling van het controlebeleid betrokken en kan het in principe op regelmatige tijdstippen evalueren en waar nodig bijsturen.

Vanuit de basis (bottom-up) kan feedback aan TACM worden gegeven via vier kanalen:

- de algemene ideeënbus FISCIDEE op het intranet;
- de rubriek ‘F. Commentaar’ van de resultatenfiche in STIRCO¹⁹;
- rechtstreeks contact met TACM (mail of telefoon);
- de jaarlijkse bijeenkomst van de externe experts groep.

Uit het onderzoek van dossiers blijkt dat de kwaliteit van deze feedback nog kan worden verbeterd.

Hoewel bijna alle diensten standaarddocumenten gebruiken en meestal behoorlijk invullen, blijkt de format van deze documenten per dienst licht te verschillen. Bovendien worden ze soms niet elektronisch ingevuld, maar afgeprint, met de hand ingevuld en weer ingescand. Deze documenten zijn daardoor vaak zo goed als onleesbaar en dus onbruikbaar als feedback.

¹⁹ Via STIRCO wordt gestreefd naar een beter overzicht en opvolging van de controleacties. Daartoe moeten de controlediensten alle controleactiviteiten in STIRCO documenteren en alle feedback elektronisch invoeren om zo het controledossier volledig te digitaliseren. Dit gebeurt in de praktijk niet altijd rigoureu.

Ook is de kwaliteit van de dossiers niet altijd op hetzelfde niveau: de meeste dossiers zijn zeer overzichtelijk ingedeeld (met veel informatie, documenten en sporen van de ondernomen stappen tijdens de controle), maar sommige bevatten louter het verslag (met slechts algemene informatie en geen bewijsstukken). Soms zitten alle documenten van een dossier vevat in één pdf-bestand. Dat bemoeilijkt het achteraf opzoeken en verwerken van de informatie.

Deze tekortkomingen hypothekeren het actueel houden van het risicoregister en bemoeilijken het gebruik voor management- en beheersdoeleinden.

2.3 Onderbouwde selectiepolitiek

De controle van de terugbetaling van btw-tegoeden in de rekening-courant wordt centraal aangestuurd door TACM. Daartoe heeft de dienst de *zgn. controleactie 678* uitgewerkt. Het Rekenhof is van oordeel dat, in het algemeen, de centrale selectie van de te controleren dossiers voor deze controleactie verloopt volgens een goed gestructureerde procedure.

TACM laadt alle controleopdrachten op in het computerprogramma STIRCO. Daarin kunnen per belastingplichtige de aard van de controle en de vordering ervan (gepland, aan de gang, geannuleerd, afgesloten...) en ook de controlewerkzaamheden (controleverslag, mailverkeer, regularisatieopgave, resultaatfiche) worden gevolgd.

De selectie van TACM bevat een lijst met imperatieve (verplicht na te kijken) en indicatieve (facultatief na te kijken) dossiers. De imperatieve lijst is samengesteld op basis van 80% van de theoretische capaciteit per dienst; voor de overige 20% capaciteit kunnen de teamchefs van de controlediensten zelf dossiers uit de indicatieve lijst selecteren. Het Rekenhof stelde echter vast dat de controlediensten de reële werklast voor de controle stelselmatig op 1,5 punten / werkdagen inschalen, terwijl TACM maar met 1,15 rekening houdt. Daardoor komen de controlediensten in de praktijk eigenlijk niet meer aan facultatieve dossiers toe.

Onder toezicht van de centrumdirecteurs kunnen beheerder-planners in uitzonderlijke gevallen²⁰ imperatieve dossiers deselecteren²¹. Ze kunnen ook op voorstel van hun diensten ambtshalve te controleren dossiers toevoegen in STIRCO. Daarnaast kunnen ze aan TACM voorstellen belastingplichtigen op de lijst 678 te plaatsen voor een toekomstige controle. De diensten krijgen feedback over de beslissing van TACM.

Hoewel deze procedure over het algemeen goed verloopt, rijst er toch een probleem op het vlak van transparantie tussen TACM en de lokale controlediensten. Zo zijn enkel de algemene criteria waaraan alle dossiers worden onderworpen, bekend. De controlediensten krijgen geen specifieke reden waarom een dossier geselecteerd werd of niet. TACM stelt immers dat een dossier in zijn volledigheid moet worden onderzocht en niet enkel vanwege de reden(en) van selectie. Er kunnen meer onregelmatigheden aanwezig zijn dan louter die welke aanleiding gaven tot selectie.

²⁰ Dat kan als de btw-plichtige failliet is, het dossier niet onder de bevoegdheid van de dienst valt, voor het dossier al een btw-controle in uitvoering is of het al in de vorige controleperiode werd gecontroleerd. Ook tijdens het selectieproces bij TACM kan er al een soort deselectie plaatsvinden, als de aanwezigheid van welbepaalde indicatoren het globale risico vermindert.

²¹ Tijdens de controle van dossiers in STIRCO werden weinig gevallen aangetroffen van deselectie op grond van een beslissing van de beheerder-planner.

Nochtans zou meer transparantie heel wat onbegrip van de controlediensten kunnen voorkomen. Nu lijkt er vaak wroeging te bestaan omdat bepaalde (type)dossiers steeds opnieuw worden geselecteerd, zonder dat het duidelijk is voor de controlediensten waarom dat gebeurt, omdat zij in deze dossiers meestal niets (meer) op te merken vinden. In 41,8% van de dossiers die het Rekenhof heeft onderzocht, was dit inderdaad het geval.

Preciezer aanduiden wat de reden van selectie is (maar niettemin de verplichting handhaven het dossier in zijn volledigheid te onderzoeken), zou dit kunnen verhelpen, of alleszins een efficiëntere feedback mogelijk maken, met op zijn beurt positieve invloed op de selectiepolitiek.

De selectie van de imperatieve controleopdrachten in het kader van de controleactie 678 wordt in principe wel regelmatig door TACM geëvalueerd en aangepast. Zo zal in de nabije toekomst een onderscheid worden gemaakt op basis van de solvabiliteit²² van de btw-plichtige. De solvabele btw-plichtigen krijgen dan slechts jaarlijks een controle²³. De andere btw-plichtigen kunnen permanent worden geselecteerd.

2.4 Behoorlijke en gelijke behandeling

De centraal aangestuurde selectie op basis van risicoprofielen waarborgt dat alle belastingplichtigen met eenzelfde risicoprofiel theoretisch evenveel kans hebben om te worden geselecteerd voor een bepaalde controleactie. Bovendien geeft TACM voor elke soort dossier een controleaanpak mee. Hoewel een ongelijke behandeling nooit volledig is uit te sluiten, biedt deze manier van werken een objectievere garantie voor een gelijke behandeling van de btw-plichtigen dan het decentrale systeem van voor 2012.

De dossiers die TACM voor controle selecteert, worden slechts effectief voor controle toegewezen aan de controlediensten in verhouding tot hun theoretische controlecapaciteit op het ogenblik van het inladen van de actie in STIRCO. De rangschikking van de nationaal opgestelde risicolijst staat echter volledig los van de verdeling van de dossiers over territoriaal bevoegde controlediensten. Zo kan het voorkomen dat een dossier met een hoge risicograad niet kan worden toegewezen aan de territoriaal bevoegde controledienst omdat die te weinig controlecapaciteit heeft, terwijl een dossier met een lagere risicograad wel kan worden toegewezen omdat het wel binnen de controlecapaciteit van de bevoegde controledienst valt.

De effectieve controlecapaciteit van een dienst kan bovendien in de loop van de controleperiode verminderen, waardoor onvoldoende capaciteit overblijft om alle imperatieve controleopdrachten te behandelen. De kans voor een belastingplichtige om effectief te worden gecontroleerd, hangt dus af van de controlecapaciteit van de controledienst waaronder hij ressorteert. Omdat de controleopdrachten op het niveau van de centra worden toegekend, kan een tekort aan controlecapaciteit van een dienst worden opgevangen

²² De solvabiliteit wordt al geruime tijd gemonitord, maar de lijst wordt nog niet gebruikt om een onderscheid in controlefrequentie te maken.

²³ TACM is ervan overtuigd dat met de jaarlijkse controlelijsten betere resultaten zullen worden gehaald, o.a. omdat bepaalde negatieve evoluties op de langere termijn van één jaar kunnen worden rechtgezet, zodat een controle niet nodig is. Op basis van een langere periode kan volgens de dienst in elk geval een beter profiel worden opgesteld, omdat er meer gegevens kunnen worden gebruikt. Ook de maandelijkse aangevers (zonder én met vergunning) zitten in deze screening.

door tijdelijk controlecapaciteit te verschuiven²⁴ vanuit een andere dienst. Dat zou zo veel mogelijk moeten verhinderen dat dossiers met een hoog risicoprofiel niet kunnen worden toegewezen. Bij de bevraagde controlediensten worden alle imperatieve controleopdrachten effectief uitgevoerd.

Uit een controle van dossiers in STIRCO is gebleken dat de brief “*beëindiging controle*” niet altijd in het elektronisch dossier aanwezig is²⁵. Er kon niet worden nagegaan of deze brief niettemin werd verzonden. Ook inhoudelijk waren er verschillen: niet in alle brieven stond expliciet vermeld dat de controle was afgerond, maar moest dat uit de context worden afgeleid.

2.5 Redelijke zekerheid over verschuldigde bedragen

De AAFisc kan door middel van gerichte controles met redelijke zekerheid garanderen dat de terugbetaling van btw-kredieten voor de Schatkist geen financieel nadeel oplevert.

Om de kwaliteit van deze controles te verzekeren werkte de dienst TACM voor de meeste (recurrente) controleacties centraal een methode uit om de fiscale risico's eigen aan een bepaalde doelgroep of thematiek beter te beheersen en ook een meer uniforme controleaanpak te garanderen. Daartoe ontwikkelde de dienst controlemodellen die de taxatieambtenaren wijzen op de punten die belangrijk zijn om te controleren en hen pistes aanreiken om problemen bij de behandeling van bepaalde types van dossiers op te lossen. De voorgeschreven controleaanpak wil dus enerzijds een vaste procedure opleggen²⁶ (een specifieke controlemethode in het kader van een bepaalde controleactie) en anderzijds de taxatieambtenaar een hulpmiddel bieden om problemen op te lossen.

Voor de controleactie 678 heeft TACM zowel een begeleidende administratieve instructie als een specifieke controleaanpak uitgewerkt, met verwijzingen naar toepasselijke wetgeving, rechtspraak en rechtsleer, en een rubriek “*vaak gestelde vragen*” (FAQ).

Daarnaast werd ook een specifieke kwaliteitscontrole uitgewerkt. De eerstelijns-kwaliteitscontrole op de controleopdrachten is opgedragen aan de beheerder-planner, onder toezicht van de centrumdirecteur. Hij wijst de opdrachten toe aan zijn controleambtenaren. De teamchef controle sluit, onder toezicht van het afdelingshoofd-controle, de opdrachten af nadat hij heeft vastgesteld dat ze conform de richtlijnen, kwalitatief en correct werden uitgevoerd.

Op dit vlak is er in de praktijk nog vooruitgang te boeken. Zo heeft het Rekenhof vastgesteld dat documenten soms niet elektronisch worden ingevuld, maar afgeprint en vervolgens met de hand ingevuld en weer ingescand. Deze documenten zijn nadien vaak zo goed als onleesbaar en daardoor onbruikbaar voor management- en beheersdoeleinden.

²⁴ Hiertoe is een nieuwe functie gecreëerd: nl. beheerder-planner. Aan het hoofd hiervan staat een senior-planner die rechtstreeks ressorteert onder TACM.

²⁵ Het opladen van dit document in Stirco is verplicht.

²⁶ Volgens de administratieve voorschriften zijn deze controlemodellen exhaustief noch exclusief, maar voor de imperatieve controleopdrachten (punctuele of gerichte controleacties) is de voorgeschreven controleaanpak in principe verplicht.

Ook is de kwaliteit van de dossiers niet altijd dezelfde: hoewel de meeste dossiers zeer overzichtelijk zijn ingedeeld, werden ook dossiers gevonden die louter het (zeer rudimentair ingevulde) verslag bevatten.

Een aantal diensten past het standaardformulier aan en voegt ruimte toe voor het advies van de controleur en de beslissing van de teamchef (tweedelijscontrole). In de meeste dossiers ontbrak een dergelijk expliciet spoor van kwaliteitscontrole. Een dergelijk expliciet kwaliteitsoordeel kan nochtans als best practice worden aanbevolen.

2.6 Correcte en tijdige betaling van btw-tegoeden

Wanneer de AAFisc niet tijdig terugbetaalt, moet ze intresten betalen. Om dat te vermijden moeten de controlediensten omzichtig omgaan met maatregelen die zulke intresten zouden kunnen veroorzaken.

Een situatie waarbij interesten verschuldigd zouden kunnen worden, ontstaat vaak als de belastingplichtige de noodzakelijke verantwoordingsstukken voor een verdachte verrichting (nog) niet in zijn bezit heeft. In zo'n geval heeft de controledienst twee opties.

Een eerste optie is de gelden terugzetten op de rekening-courant en dus niet terugbetalen, en de controle uitstellen tot het betreffende stuk beschikbaar is. Hiervoor moet de belastingplichtige echter toestemming geven. In dat geval lopen er geen intresten, want deze beslissing houdt impliciet in dat de belastingplichtige zijn aanvraag tot terugbetaling intrekt.

Als de btw-plichtige weigert, heeft de AAFisc een tweede optie, nl. de AAI adviseeren het betwiste bedrag in te houden totdat het betreffende stuk er is. Als dan later blijkt dat de inhouding ten onrechte is geweest, moet het betwiste bedrag vermeerderd met de interesten terugbetaald worden. Beslissingen tot inhouding komen echter weinig voor.

HOOFDSTUK 3

Vergunningen voor maandelijkse teruggave

3.1 Ratio legis van de vergunning

Sinds de éénmaking van de Europese markt in 1993 hebben veel belastingplichtigen die voornamelijk exporteren en intracommunautaire leveringen verrichten, maandelijks een structureel overschot aan btw en daardoor een btw-tegoed op hun rekening-courant. Zij hoeven immers geen btw aan te rekenen op veel van hun uitgaande facturen, maar hebben wel veel aftrekbare btw betaald op de meerderheid van hun inkomende facturen. De administratie heeft daarom een mogelijkheid van maandelijkse teruggave gecreëerd, door middel van een vergunning die belastingplichtigen kunnen aanvragen. Op die wijze bespaart de administratie de belastingplichtigen een prefinanciering van de btw, zodat ze hun cash-flow voldoende hoog kunnen houden.

Later is deze maatregel uitgebreid naar twee andere categorieën belastingplichtigen die ook vaak een structureel tegoed aan btw hebben: bedrijven die veel internationaal vervoer verrichten en bedrijven die werken in onroerende staat verrichten met verlegging van de heffing naar de medecontractant²⁷.

In 2017 hadden 7.230 belastingplichtigen een vergunning voor maandelijkse teruggave. Deze bedrijven bevinden zich voornamelijk in het ambtsgebied van de kantoren in de grote steden en van het kantoor Brussel-Buitenland.

De onderstaande tabel geeft een overzicht van het aantal vergunningen per categorie:

Tabel 4 – Vergunningen per categorie in 2017

Reden van het toekennen van de vergunning (aard van het bedrijf)	Aantal
Export en intracommunautaire leveringen	3.454
Internationaal vervoer	292
Werk in onroerende staat (verlegging van heffing naar medecontractant)	3.484
Totaal	7.230

Bron: Rekenhof op basis van gegevens van de AAFisc en de AAl

De volgende tabel vermeldt het aantal aanvragen tot teruggave en de terugbetaalde bedragen in 2014, 2015 en 2016:

²⁷ Beide categorieën hebben een structureel tegoed aan btw, omdat deze bedrijven btw betalen aan hun leveranciers en dienstverrichters, maar zelf zonder btw factureren, wegens vrijstelling of wegens verlegging naar medecontractant.

Tabel 5 – Terugbetalingen aan vergunninghouders

	Aantal dossiers	Teruggevraagde bedragen (in euro)
2014	72.395	6.929.761.099
2015	73.224	7.267.939.434
2016	73.787	7.354.605.421

Bron: Rekenhof op basis van gegevens van de AAFisc en de AAll

3.2 Pertinent risicobeheer en een gelijke behandeling

De basisprincipes voor het verlenen van de vergunningen zijn neergeschreven in een circulaire en een instructie. De circulaire, die gericht is aan de belastingplichtigen, en de instructie, die bedoeld is voor de administratie, volgen grotendeels hetzelfde stramien. Beide zijn logisch opgebouwd en bevatten de nodige richtlijnen. Ze zijn van vrij recente datum (2009) en vervangen een verouderde instructie uit 2003.

Om een vergunning te krijgen moet een belastingplichtige aan de volgende eenvoudige basisvoorwaarden voldoen:

- Hij moet een maandaangever zijn.
- De vrijgestelde handelingen en de werken in onroerende staat met verlegging van de heffing naar de medecontractant moeten gedurende de laatste twaalf maanden 30% of meer van de totale omzet vertegenwoordigen.
- De terugbetalingen moeten minimum 12.000 euro op jaarbasis bedragen²⁸.

Voordat de vergunning wordt toegekend, onderzoekt het hoofd van de plaatselijke beheersdienst of aan de voorwaarden is voldaan. In de praktijk is dat een formele controle aan de hand van de documenten die bij de aanvraag werden gevoegd en die moeten bewijzen dat aan de voorwaarden is voldaan. In uitzonderlijke gevallen wordt nog bijkomende informatie gevraagd of wordt de controlediensten verzocht een controle ter plaatse uit te voeren²⁹.

De belastingplichtigen die een vergunning vragen omdat ze in de toekomst activiteiten zullen uitvoeren waardoor ze aan de voorwaarden denken te voldoen, kunnen de vergunning krijgen op basis van (aannemelijke) vooruitzichten. Deze voorwaarden worden uiteraard in een latere fase gecontroleerd.

De vergunning wordt in principe automatisch verlengd. De belastingplichtigen hoeven dus niet jaarlijks opnieuw een vergunning aanvragen. Belastingplichtigen met een vergunning op basis van vooruitzichten moeten wel een nieuwe vergunning vragen binnen twaalf

²⁸ Deze minimumdrempel volgt uit de ratio legis van het vergunningstelsel: vermijden dat de cash flow van het bedrijf in een belangrijke mate wordt gehypothekeerd.

²⁹ De beheersdiensten zijn niet bevoegd om zelf de controle ter plaatse uit te voeren.

maanden na de toekenning³⁰. Die voorwaarde wordt uitdrukkelijk vermeld in de voorlopige vergunning.

Het Rekenhof heeft vastgesteld dat de toekenningsprocedure voor geen van de ondervraagde diensten noemenswaardige problemen oplevert. De regelgeving is helder, uitvoerbaar en wordt ook effectief toegepast. Wel is gebleken dat sommige kantoren bij de voorafgaande controle enige tolerantie aan de dag leggen en een *'gedoogbeleid'* voeren voor randgevallen, terwijl andere kantoren helemaal geen gedoogbeleid hanteren. Dat schendt in de praktijk de gelijke behandeling van de belastingplichtigen.

Bovendien stelde het Rekenhof vast dat twee bepalingen uit de richtlijnen in de praktijk niet worden toegepast.

1. Het voorafgaande onderzoek besteedt zo goed als geen aandacht aan de bepaling die voorschrijft dat de betrouwbaarheid van de nieuwe belastingplichtigen en hun toekomstige cliënteel en leveranciers moet worden nagegaan. Die bepaling is opgenomen in het kader van de preventieve maatregelen in de strijd tegen de carrouselfraude en de identificatie van nieuwe belastingplichtigen. De ambtenaren ervaren ze als nutteloos, omdat de preventieve maatregelen in de strijd tegen de carrouselfraude al bij de identificatie als btw-plichtige worden onderzocht. Het Rekenhof is echter van oordeel dat die bepaling zijn nut heeft als een belastingplichtige vele jaren na zijn identificatie voor de eerste keer een vergunning aanvraagt, op een ogenblik dat zijn bedrijvigheid grondig gewijzigd kan zijn.
2. Zowel de circulaire als de instructie bepaalt dat als een belastingplichtige niet of niet tijdig de vernieuwing van zijn vergunning vraagt³¹, de administratie een herinneringsbrief moet sturen. Uit het onderzoek is gebleken dat dit niet gebeurt, maar dat een automatische verlenging wordt gedoogd tot aan de jaarlijkse controle op het naleven van de basisvoorwaarden via de lijst 4070. Vanuit pragmatisch oogpunt is deze handelswijze begrijpelijk.

De administratie kon geen cijfers verstrekken over het aantal weigeringen van een vergunning. Uit de interviews blijkt dat dit zelden gebeurt. De voorwaarden voor een vergunning zijn duidelijk omschreven, waardoor de aanvragers hun slaagkansen gemakkelijk kunnen inschatten.

Als de administratie een aanvraag afwijst, deelt ze dit altijd schriftelijk en aangetekend mee in een standaardbrief waarin ze de reden van weigering vermeldt.

De belastingplichtige kan informeel in beroep gaan bij het KMO of GO-centrum³². Hij kan later ook een nieuwe aanvraag indienen als bv. de reden van de weigering niet meer bestaat.

3.3 Onderbouwde selectiepolitiek

Jaarlijks krijgen alle vergunninghouders een formele controle om na te gaan of ze nog aan de basisvoorwaarden voldoen. Bij het begin van het jaar wordt de zgn. lijst 4070 aan de teams

³⁰ Na één jaar is er immers een voldoende referentieperiode voorhanden om al dan niet een definitieve vergunning te verlenen.

³¹ Dit geldt alleen voor de belastingplichtigen die een eerste keer een vergunning hebben aangevraagd, gebaseerd op vooruitzichten van omzet. De verlenging gebeurt voor de andere belastingplichtigen automatisch.

³² Naast verdere beroepsprocedures bij de rechtbank van eerste aanleg.

Beheer ter beschikking gesteld, met alle vergunde belastingplichtigen per ambtsgebied. Deze lijst wordt automatisch gegenereerd op basis van de cijfers van de omzet opgenomen in de aangiftes van het voorbije jaar³³.

De belastingplichtigen worden in vier categorieën ingedeeld. De administratie spreekt in dit kader over vier 'vlaggen'. De vlaggen bepalen of de teams Beheer, ofwel de vergunning automatisch moeten intrekken, ofwel bepaalde controles moeten uitvoeren om te beslissen of ze de vergunning intrekken of niet.

Op basis van de lijst 4070 werd in 2015 voor bijna 1.200 van de in totaal meer dan 7.500 vergunninghouders gecontroleerd of ze nog aan de voorwaarden voldeden.

Het Rekenhof ging in een steekproef in 21 ad random gekozen kantoren, na of de vergunningen in 2015 terecht werden ingetrokken. Een overzicht is opgenomen in de onderstaande tabel:

Tabel 6 - Controle van de lijst 4070 in 2015

Kantoor	Aantal vergunningen	Aantal vergunningen op lijst 4070	Aantal ingetrokken	Vlag 1	Vlag 2	Vlag 3	Vlag 4
A	33	8	4	3			1
B	19	3	1	1			
C	173	29	12	7	1		4
D	17	1	0				
E	66	16	12	10	1		1
F	20	3	1				1
G	403	82	10	5	2		3
H	25	5	0				
I	39	3	2	2			
J	30	7	5	3	2		
K	62	8	0				
L	34	6	2	1			1
M	17	4	2	2			
N	20	3	0				
O	19	2	0				
P	20	4	3	2			1
Q	39	5	2				2
R	45	9	3	2			1
S	37	10	5	4			1
T	31	3	1	1			
U	26	8	3	2			1
Totaal	1.175	219	68	45	6	0	17

Bron: Rekenhof op basis van gegevens van de AAFisc en de AAI

³³ Concreet wordt:

- het verschil gemaakt van de som van de roosters 72 (terug te vorderen btw) en de som van de roosters 71 (te betalen btw);
- het bedrag berekend van de omzet aan het nultarief (werk in onroerende staat met verlegging van de heffing, handelingen die zijn vrijgesteld door de artikelen 39 en 39 bis WBTW, en handelingen die vallen onder het verlaagde tarief voor werk in onroerende staat) ten opzichte van de totale omzet;
- de nieuwe belastingplichtige die een vergunning heeft gekregen, of de bestaande belastingplichtige die een eerste maal een vergunning heeft gekregen, uitgelicht.

Uit de steekproef bleek dat bijna een derde van de na te kijken vergunningen effectief werd ingetrokken (68 op 219).

De voornaamste reden van intrekking (45/68, d.i. 66%) was dat de belastingplichtige geen 12.000 euro btw-tegoed op jaarbasis had.

Dat de teams Beheer effectief een behoorlijk aantal vergunningen introkken, wijst op het nut van deze jaarlijkse controle.

In de steekproef is ook nagegaan of de vergunningen die moesten worden ingetrokken zonder dat er nog interpretatievrijheid bestond, ook effectief werden ingetrokken. Daaruit is gebleken dat in uitzonderlijke gevallen een vergunning niet werd ingetrokken. In één kantoor echter werden slechts 7 van de 32 verplicht in te trekken vergunningen ook effectief ingetrokken. Bij nader onderzoek bleek het om een materiële fout te gaan, omdat per vergissing een oude lijst 4070 werd gebruikt bij de controle. Deze fout werd intussen rechtgezet. In de overige 20 kantoren werd vastgesteld dat 3 vergunningen die theoretisch hadden moeten worden ingetrokken, toch zijn behouden.

3.4 Redelijke zekerheid over verschuldigde bedragen

Naast de jaarlijkse controle van de vergunningen via de lijsten 4070, onderzoekt de fiscus of de teruggevraagde bedragen correct zijn.

De jaarlijkse controle van de lijsten 4070 is op zich immers geen inhoudelijke belastingcontrole, maar slechts een formele controle (in tegenstelling tot controleactie 678). Ze zorgt er enkel voor dat belastingplichtigen die niet of niet meer aan de vergunningsvoorwaarden voldoen, hun vergunning verliezen. Ze kan echter niet beletten dat belastingplichtigen ten onrechte terugbetalingen van btw kunnen ontvangen³⁴.

Omdat de administratie inzag dat de controle van de lijsten 4070 onvoldoende was om dergelijke frauduleuze teruggaven te vermijden, heeft ze in 2015 besloten de lijsten van de maandelijkse teruggaven onder het vergunningensysteem mee op te nemen in de risicoanalyse die TACM uitvoert in het kader van haar controleacties 678. Het Rekenhof kan nog niet beoordelen in hoeverre deze maatregel vruchten heeft afgeworpen.

³⁴ Het is bijvoorbeeld mogelijk dat belastingplichtigen gedurende geruime tijd *compliant* zijn geweest door jaar na jaar de voorwaarden te respecteren en zodoende onder de radar van de controle via de lijsten 4070 te blijven. Op een gegeven ogenblik kan een malafide belastingplichtige frauduleuze aangiftes opmaken - waarbij het bedrag aan terug te vorderen btw fictief te hoog is ingevuld - en zo onterechte terugbetalingen krijgen. De belastingplichtige kan tot een jaar lang onterechte terugbetalingen ontvangen en dan verdwijnen.

HOOFDSTUK 4

Fiscale balans en terugbetalingsprocedure

4.1 Pertinent risicobeheer

Nadat de AAFisc de gegrondheid van het belastingkrediet heeft beoordeeld op basis van een risicoanalyse en na een eventuele controle, moet de AAI het een tijdige en juiste bestemming geven. Ze houdt daarbij rekening met heel wat factoren:

- Heeft de belastingplichtige een terugbetaling gevraagd?
- Heeft de belastingplichtige een btw-schuld of een andere schuld ten opzichte van de FOD Financiën of (recentelijk ook) van de RSZ?
- Wordt deze schuld betwist?
- Is er beslag gelegd op dit belastingkrediet of potentiële kredieten van de belastingplichtige, of moet het worden overgedragen?

Grosso modo kunnen de volgende bestemmingen worden toegekend:

- terugbetaling aan de belastingplichtige;
- terugplaatsing op de rekening-courant³⁵ omdat niet voldaan is aan de vormvoorwaarden voor terugbetaling³⁶ of na akkoord van de belastingplichtige³⁷;
- aanwending voor een niet-betwiste btw-schuld;
- wettelijke schuldvergelijking met een niet-betwiste schuld bij een andere sector van de FOD Financiën (directe belastingen, Douane en Accijnzen, Dienst voor Alimentatievorderingen enz.) of bij de RSZ;
- inhouding;
- doorstorting aan de rekenplichtige der geschillen bij de Thesaurie als een derde beslag heeft gelegd op het krediet.

Van de belastingkredieten kreeg 90 % in 2016 automatisch de bestemming '*terugbetaling aan de belastingplichtige*'.

De AAI heeft het proces van de terugbetalingen op drie niveaus uitgeschreven: de omschrijving van het proces, een technische en praktische voorstelling van de procesflow en de deeltaken en een omschrijving van iedere deeltaak, voornamelijk ten behoeve van de dossierbeheerder. Op die manier kreeg het hele proces een concrete en werkbare invulling voor de betrokken ambtenaren. Het Rekenhof kon vaststellen dat de AAI in opzet een goed beeld heeft van haar taken en van de verschillende stappen die er moeten worden genomen.

³⁵ Door de AAI op vraag van de AAFisc.

³⁶ Bv. omdat het bedrag te laag is, of het rekeningnummer niet bekend is. In deze gevallen gebeurt de terugplaatsing automatisch.

³⁷ Bv. vanwege een betwisting over een stuk uit de boekhouding.

Tijdens het onderzoek was het proces in zijn meest gedetailleerde vierde niveau echter nog niet uitgewerkt. Er werd aangekondigd dat het proces volledig zou worden uitgeschreven in een interne instructie, die aan alle inningteams en het inningcentrum als een interactief document op het intranet ter beschikking zal worden gesteld³⁸. Dit zou de gebruiksvriendelijkheid moeten verhogen, zodat de diensten duidelijk op de hoogte zijn van wat van hen wordt verwacht.

De AAI beschikt over een ruim overzicht van de risico's van dit terugbetalingsproces en weet op basis daarvan hoe ze het proces moet optimaliseren. Zo kan ze de nodige maatregelen nemen om de risico's te beheersen. Om deze maatregelen vlotter te kunnen nemen wordt een (elektronische) tool ontwikkeld.

Het Rekenhof is van oordeel dat de aanpak van de administratie in opzet goed doordacht lijkt. Het is echter nog niet mogelijk een oordeel te vellen over de concrete toepassing ervan.

4.2 Behoorlijke en gelijke behandeling

De voormelde verhoogde gebruiksvriendelijkheid van de interactieve, toekomstige instructie moet impliciet ook de gelijke behandeling van de belastingplichtigen garanderen.

Een belangrijk onderscheid in de afhandeling van dossiers met een belastingkrediet waar tegelijk ook een belastingschuld aanwezig is, is het feit of die schuld betwist wordt of niet.

4.2.1 Niet betwiste btw-schuld: de aanwending en de schuldvergelijking

Tot aan de Programmawet van 27 december 2004 was enkel een schuldvergelijking “van rechtswege” tussen niet betwiste btw-schulden en btw-kredieten mogelijk. Deze vorm van schuldvergelijking wordt ook de *aanwending* genoemd.

De Programmawet van 27 december 2004 heeft in verschillende stappen een uitgebreidere schuldvergelijking “sui generis” mogelijk gemaakt:

- Sinds 1 januari 2005 is een schuldvergelijking tussen btw-kredieten of -schulden en kredieten of schulden van directe belastingen mogelijk.
- Sinds 1 januari 2009 kan een schuldvergelijking met elke niet-betwiste schuld of elk niet betwist krediet beheerd door de FOD Financiën, zonder bijzondere formaliteiten en dus zonder aparte uitvoerbare titel.
- Sinds 1 januari 2017 is de schuldvergelijking verder uitgebreid naar de sociale zekerheid.

De tegoeden van één sector moeten eerst worden gebruikt voor de schulden van diezelfde sector. Daarna kan met schulden van andere sectoren worden gecompenseerd, volgens *regels van toerekening*. Deze voorrangregels zitten verwerkt in STIRON.

In het spoor van deze juridische vernieuwingen is ook het automatische inkohieringssysteem voor de directe belastingen van de FOD Financiën, het ICPC-systeem³⁹, uitgebreid. Oorspronkelijk was dit systeem enkel bedoeld voor de directe belastingen. Geleidelijk aan is het aangepast, zodat rekening kon worden gehouden met de schulden en teruggaven van

³⁸ Via het intranet zal de instructie in een dynamische versie worden aangeboden, zodat de hoofdstructuur beter uitkomt en de details via hyperlinks te lezen zijn.

³⁹ ICPC staat voor “*Inning Comptabiliteit Perception Comptabilité*”.

andere sectoren van de FOD Financiën en de RSZ. Daardoor heeft het uiteindelijk de rol verworven van een globaal vergelijkings- en vastleggingsprogramma. Deze uitbreiding is nog niet volledig voltooid: tijdens het onderzoek was dan ook nog niet alles geïntegreerd in ICPC.

De tabel hierna geeft een overzicht in hoeverre de verschillende sectoren al zijn geïntegreerd in ICPC.

Tabel 7 - Schulden en teruggaven geïntegreerd binnen ICPC

Schulden en teruggaven geïntegreerd binnen ICPC ^(*)		
Sectoren	Schulden	Teruggaven
Directe belastingen	Geïntegreerd in ICPC	Geïntegreerd in ICPC
BTW		
Douane en Accijnzen		
RSZ		
Penale boeten		NIET geïntegreerd in ICPC
Niet-fiscale invordering		
Alimentatievorderingen		
Diverse taksen		
Diverse rechten	NIET geïntegreerd in ICPC	
Taksen op de coördinatiecentra		
Taksen op de instellingen voor collectieve belegging, de kredietinstellingen en de verzekeringsmaatschappijen		
Hypotheek- en griffierechten		

(*)De periodiciteit voor de updates van de gegevens verschilt naargelang de sector van oorsprong en hun aard (schulden of teruggaven). Voor btw worden de gegevens inzake schulden wekelijks geüpdatet, voor teruggaven is dat maandelijks of trimestrieel, telkens in lijn met de respectievelijke aangiftes van de voornoemde belastingen.

Bron: Rekenhof op basis van gegevens van de AAFisc en de AAI

Nog niet alles is geïntegreerd in ICPC omdat de gegevens nog niet op de vereiste elektronische manier ter beschikking kunnen worden gesteld.

Bovendien zijn in ICPC enkel de schulden en teruggaven van de directe belastingen in *real time* raadpleegbaar. Voor de andere sectoren zit er een zekere vertraging op, afhankelijk van het systeem waaruit de data moeten worden ingeladen. Daardoor moet voor de andere sectoren veelal nog manueel gecheckt worden of de situatie in ICPC wel actueel is.

De inningsteams zullen dus eerst in hun eigen systeem – voor de btw is dit STIRON btw - in *real time* checken of het krediet kan worden aangewend voor schulden van de btw-sector zelf. Als er daarna nog krediet overblijft, zullen zij via ICPC nagaan of er nog schulden zijn in andere sectoren. De AAI beslist uiteindelijk wel altijd zelf over de uiteindelijke bestemming van het krediet.

Dit systeem van schuldvergelijking tussen alle sectoren wordt de *fiscale balans* van een belastingplichtige genoemd. In 2016 werd door de toepassing van de fiscale balans 55.905.094,63 euro aan oorspronkelijk teruggevraagde btw niet terugbetaald. Er werden hoofdzakelijk schulden bij de directe belastingen mee gecompenseerd.

Zowel voor het probleem van integratie als dat van de vertraging wordt naar een oplossing gezocht. Het meest waarschijnlijke scenario is dat alles zal worden geïntegreerd in de

modernere databank FIRST⁴⁰. Die zal alle invorderingen en invorderingsorders, wat ook de oorsprong van de schuld is, bevatten.

De administratie kan nog geen einddatum vooropstellen waarop FIRST volledig operationeel zal zijn. Bovendien is ze ervan overtuigd dat FIRST de fiscale balans inhoudelijk niet wezenlijk zal veranderen of de opbrengst ervan zal verbeteren, maar vooral kosten zal besparen. Het Rekenhof meent dat met de invoering van een volledig geautomatiseerd systeem wel degelijk ook inhoudelijke winsten te halen zijn, zoals meer efficiëntie en ook meer garantie op een behoorlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtigen.

Het gebeurt dat belastingplichtigen bewust geen btw-tegoed terugvragen hoewel ze er recht op hebben. Het komt daarnaast ook voor dat geen terugbetaling kan worden gegeven omdat aan één van de vormvoorwaarden niet is voldaan. In beide bovenstaande gevallen loopt de belastingplichtige niet het risico om op de lijst 678 te komen en controle te krijgen.

De administratie wil dat risico ondervangen en tegelijk vermijden dat btw-kredieten lang op de rekening-courant blijven staan terwijl nog andere niet-betwiste btw-schulden in STIRON open staan. Via de opmaak van de lijst 692 kan ze de btw-kredieten boven 245 euro onmiddellijk 'afromen' ten belope van een openstaande en niet-betwiste btw-schuld van meer dan 75 euro⁴¹. De lijst 692 wordt automatisch en trimestrieel⁴² opgemaakt, en behandeld door het hoofd van het team Inning, die de lijst annoteert en daarmee aan het controlekantoor vraagt een beslissing 685 op te maken om de rekening-courant te kunnen aanzuiveren met de openstaande niet-betwiste btw-schuld.

Van een dergelijke compensatie moeten de teams Inning de betrokken belastingplichtigen wel schriftelijk op de hoogte brengen.

Deze procedure waarborgt een gelijke behandeling van de belastingplichtigen.

Een belastingplichtige die een belastingkrediet heeft, maar de teruggave niet vraagt of niet aan de één van de vormvoorwaarden voor teruggave voldoet, heeft niet de kans om onder de controleradar van de AAFisc te blijven, terwijl belastingplichtigen die hun teruggave wel vragen en aan de vormvoorwaarden voldoen wel controlerisico lopen.

4.2.2 Betwiste btw-schuld: de inhouding

Als een belastingplichtige een btw-schuld betwist of wanneer de administratie twijfelt aan de gegrondheid van het btw-krediet, is er de procedure van inhouding. Die laat in een beperkt aantal gevallen toe een btw-krediet "bewaard" in te houden in afwachting van de beslissing ten gronde over de betwisting van de schuld of de juistheid van het krediet.

De inhouding is een op zichzelf staande rechtsfiguur die geldt als bewarend beslag onder derden. Omdat ze afwijkt van het gemeen recht⁴³ heeft ze aanleiding gegeven tot

⁴⁰ FIRST staat voor *Federal Integrated Recovery System and Tax-refund*.

⁴¹ Dit geldt enkel voor niet-betwiste btw-schulden. Voor niet zekere, vaststaande en opeisbare btw-schulden kan enkel de inhouding worden toegepast. Andere fiscale schulden en schulden bij de Dienst voor Alimentatievorderingen of de RSZ vallen hier niet onder.

⁴² Deze lijst wordt ter beschikking gesteld in de loop van de maanden februari, mei, augustus en november.

⁴³ Zo vereist art. 1413 Ger. W. 'spoedeisendheid' om een bewarend beslag te kunnen leggen. Bij btw-inhoudingen wordt die voorwaarde geacht te zijn vervuld 'op onweerlegbare wijze'.

overvloedige rechtspraak. De huidige rechtspraak aanvaardt inhouding als aan strenge voorwaarden is voldaan⁴⁴.

De AAI kan deze procedure gebruiken maar is er niet toe verplicht. Ze kan er bijvoorbeeld van afzien als ze van oordeel is dat de btw-plichtige voldoende solvabel is.

4.3 Correcte en tijdige betaling van btw-tegoeden

De AAI garandeert in principe een correcte en tijdige betaling van de tegoeden aan de burgers zodat de overheid geen intresten hoeft te betalen. Het grootste gedeelte van de tegoeden wordt, zonder controle, automatisch terugbetaald op vastgestelde termijnen. Hiervoor is de tijdige terugbetaling gegarandeerd.

Bij de voor controle geselecteerde dossiers verloopt een groot deel van de procedure elektronisch (toepassing van de fiscale balans). Voor controles waarbij daarentegen nog manuele verrichtingen moeten gebeuren, verloopt de procedure in principe volgens strikte tijdsschema's. In beide gevallen komt de tijdige (terug)betaling van het belastingkrediet niet echt in het gedrang. Enkel de procedure van de inhouding houdt, zoals eerder vermeld (zie punt 2.6), een risico in op interesten, als de inhouding onterecht blijkt te zijn.

Niettemin werd in 2016 ruim tien miljoen euro aan interesten betaald.

⁴⁴ De rechtspraak heeft het gebruik van dit mechanisme (bewarend beslag op betwiste btw-schuld) aanvaard in de mate dat:

- het evenredigheidsbeginsel niet is geschaad en het mechanisme geen systematisch karakter krijgt;
- er een daadwerkelijke rechterlijke toetsing behouden blijft naar de evenredigheid en de grondwettigheid.

Dit betekent dat:

- de belastingplichtige het spoedeisend karakter kan weerleggen;
- de belastingplichtige een andere zekerheid in de plaats kan stellen;
- de inhouding niet onbeperkt mag voortduren;
- de beslagrechter de opheffing van de inhouding in bepaalde gevallen kan bevelen.

HOOFDSTUK 5

Conclusies en aanbevelingen

5.1 Conclusies

Deze audit wilde een antwoord bieden op de volgende onderzoeksvraag: *Is de administratie in staat de procedure van terugbetaling van btw-kredieten zo te organiseren dat er een redelijke zekerheid bestaat dat de Schatkist geen te vermijden inkomstenverlies lijdt en tegelijk ook de belastingplichtigen geen onterecht nadeel lijden?*

Er werd ook nagegaan in hoeverre de procedure garanties biedt voor een eerlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtige. Deze onderzoeksvraag werd onderzocht aan de hand van een aantal subvragen, waarop hierna wordt geantwoord.

5.1.1 Bestaat er een redelijke zekerheid dat de terugbetaalde bedragen ook terecht verschuldigd zijn?

De AAFisc garandeert door middel van gerichte controles op basis van risicoanalyse dat de terugbetaling van btw-kredieten voor de Schatkist geen financieel nadeel oplevert. Hierna geeft de AAI de kredieten een bestemming. Ze houdt daarbij rekening met heel wat specifieke factoren om de juiste bestemming te bepalen.

Het vergunningensysteem voor maandelijkse terugbetalingen van btw-tegoeden voor de categorieën van ondernemingen die door de aard van hun activiteit een systematisch btw-tegoed opbouwen, wordt correct beheerd.

5.1.2 Hanteert de administratie hiertoe een pertinent risicobeheer?

De AAFisc voert een in opzet goed risicobeleid. Ze heeft alle organisatorische taken samengebracht in één centrale dienst, TACM. Die werkt op basis van een uitgeschreven proces 'risicobeheer' dat het planmatig, logisch en methodisch uitvoert. Daarbij hanteert de dienst een uitgebreid risicoregister dat vanuit vele hoeken kan worden gevoed en regelmatig kan worden geëvalueerd en bijgestuurd. De kwaliteit van de feedback en het bijhouden van de elektronische dossiers kunnen nog worden verbeterd.

Het Rekenhof onderschrijft het belang dat ook de maandelijkse terugbetalingen aan vergunninghouders worden opgenomen in de controleacties van TACM. De administratie controleert ook jaarlijks en efficiënt of de vergunninghouders nog aan de vergunningsvoorwaarden voldoen.

De AAI heeft de procedure voor de terugbetalingen al op drie niveaus uitgeschreven. Bovendien heeft ze een goed zicht op de risico's en weet ze op basis daarvan hoe ze het proces moet optimaliseren. Op die manier kan ze de nodige maatregelen nemen om deze risico's te beheersen.

5.1.3 Voert de administratie een onderbouwde selectiepolitiek?

De centrale selectie van de dossiers voor controle verloopt gestructureerd en is uitgewerkt op basis van een pertinente gegevensanalyse. Niettemin heeft het Rekenhof een gebrek aan

transparantie vastgesteld tussen TACM en de lokale controlediensten. Dat belemmert de efficiëntie van de controles en remt een vlotte communicatie vanuit de controlediensten af.

5.1.4 Garandeert de administratie een behoorlijke en gelijke behandeling van de belastingplichtigen?

Op vlak van een gelijke behandeling van de belastingplichtigen werd vooruitgang geboekt doordat een tekort aan controlecapaciteit bij de ene dienst kan worden opgevangen door tijdelijk controlecapaciteit te verschuiven vanuit een andere dienst. Dat moet zoveel mogelijk verhinderen dat dossiers met een hoog risicoprofiel niet toegewezen kunnen worden.

De gelijke behandeling van de belastingplichtigen die een vergunning voor maandelijkse terugbetaling willen verkrijgen of behouden is niet altijd gegarandeerd, omdat bepaalde teams Controle een ‘gedoogbeleid’ voeren voor bedrijven die de minimumnormen niet halen, terwijl andere kantoren strenger zijn. Bovendien wordt bij de toekenning ook niet altijd de betrouwbaarheid van de belastingplichtige gecontroleerd, omdat dit volgens de betrokken diensten al bij de identificatie werd onderzocht.

Wat de fiscale balans betreft, zijn er nog problemen met integratie van de bestaande databanken en de beschikbaarheid van de gegevens in real time. De FOD Financiën zoekt daarvoor naar een oplossing. Het meest waarschijnlijke scenario is de volledige integratie in de modernere databank FIRST. Dit gebeurt het best op korte of middellange termijn.

5.1.5 Garandeert de administratie een correcte en tijdige betaling van de tegoeden aan de belastingplichtigen zodat er geen intresten hoeven te worden betaald?

In de meeste terugbetalingsdossiers wordt, zonder controle, automatisch terugbetaald. Daardoor is de tijdige terugbetaling gegarandeerd. Bij de voor controle geselecteerde dossiers verloopt de procedure grotendeels elektronisch (toepassing van de fiscale balans) en de controles waarbij nog manuele handelingen komen kijken, verlopen in principe volgens strikte tijdschema's, waardoor de tijdige betaling niet in het gedrang komt.

Wanneer er een inhouding moet gebeuren, bestaat wel nog een risico op interesten, als achteraf blijkt dat de inhouding ten onrechte was. In dit geval moet het bedrag vermeerderd met de interesten worden betaald aan de belastingplichtige. Deze beslissing dient echter niet vaak genomen te worden en het Rekenhof heeft in de onderzochte dossiers vastgesteld dat deze beslissing weloverwogen gebeurde.

5.2 Aanbevelingen

Aanbevelingen voor de FOD Financiën		Referentie in het verslag
1	Om het risicobeheer optimaal te laten renderen, de kwaliteit van de feedback verzorgen en de opmaak van de elektronische dossiers verbeteren en nauwgezetter bewaken, zodat het risicoregister actueel kan worden gehouden en terdege kan worden aangewend door het management.	2.2 – 2.3
2	Een oplossing zoeken voor het transparantieprobleem waarbij de lokale controlediensten niet op de hoogte zijn van de redenen waarom TACM een bepaalde belastingplichtige (steeds weer) selecteert.	2.3

3	<p>Om gelijke behandeling van de belastingplichtigen te garanderen die een vergunning voor maandelijkse terugbetaling willen verkrijgen of behouden, eenvormige richtlijnen uitwerken zodat bepaalde teams Controle niet langer een 'gedoogbeleid' voeren voor bedrijven die de minimumnormen niet halen, terwijl andere kantoren strenger zijn.</p>	3.2
4	<p>Bij de toekenning van de vergunning voor maandelijkse terugbetaling ook de betrouwbaarheid van de belastingplichtige controleren, zelfs als dit bij de identificatie van de belastingplichtige al zou zijn gebeurd. Die bepaling behoudt zijn nut bij btw-plichtigen die pas jaren na de initiële identificatie de vergunning vragen.</p>	3.2
5	<p>Bij de ontwikkeling van nieuwe databanken meer rekening houden met het uitwisselen van informatie met de bestaande databanken die (nog) niet (kunnen) vervangen worden, zodat de gehanteerde formaten compatibel zijn..</p>	4.2
6	<p>Het FIRST-project, dat een realtime management van de schulden en schuldvorderingen mogelijk moet maken over de hele FOD Financiën maar ook over alle FOD's en POD's van de federale overheid, versneld en volledig uitwerken.</p>	4.2

BIJLAGE

Brief van de Minister van Financiën

 Federale Overheidsdienst FINANCIËN

162997

Brussel, 17 -01- 2018

COUR DES COMPTES
CABINET DU PREMIER PRESIDENT

22-01-2018

REKENHOF
KABINET VAN DE EERSTE VOORZITTER

De Minister van Financiën

Aan de heer Philippe ROLAND
Eerste Voorzitter van het Rekenhof
Regentschapsstraat 2
1000 BRUSSEL

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlage(n)
6.12.2017	A 4-3.707.723 B12	KCFIN/FIS/TVS/2015.03714.2 (VP2017-05780 - AAFisc-Org_B Audit 4/2015)	-

Audit inzake de terugbetaling van btw-tegoeden

Mijnheer de Eerste Voorzitter,

Ik nam kennis van het ontwerpverslag en de daarin weergegeven conclusies en aanbevelingen met betrekking tot de door het Rekenhof uitgevoerde audit inzake de terugbetaling van btw-tegoeden.

Ik heb daar geen beleidsmatige opmerkingen aan toe te voegen.

Met de meeste hoogachting,

Johan VAN OVERTVELDT

Voor meer informatie over uw dossier kunt u terecht bij:

Yves Cappelier
Adviseur-generaal
Cel Organisatiebeheersing AAFisc
Tel: 0257/64 505
E-mail: yves.cappelier@minfin.fed.be

.be

Dit verslag is enkel elektronisch beschikbaar en bestaat ook in een Franse versie.

Ce rapport est disponible uniquement en version électronique et existe également en français

WETTELIJK DEPOT

D/2018/1128/07

ADRES

Rekenhof
Regentschapsstraat 2
B-1000 Brussel

TEL.

+32 2 551 81 11

FAX

+32 2 551 86 22

www.rekenhof.be